

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pralea Grigore în numele inculpatului Bagrin Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Bagrin Ion XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat până la reținere în s. XXXXX, r-nul XXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 februarie 2017–până la 23 martie 2018 (prima instanță);*
- 2. de la 26 aprilie 2017 – până la 27 septembrie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 24 noiembrie 2017 - până la 31 ianuarie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 martie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Bagrin Ion a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Bagrin Ion la 28 ianuarie 2017, orele 20⁰⁰ fiind în stare de ebrietate, aflându-se în secția de pulmonologie din IMSP „Spitalul Municipal Bălți” amplasat în str. Decebal, nr. 101, mun. Bălți, în urma unui conflict pe care l-a avut anterior cu infirmiera Lîsîi Lidia, i-a aplicat acesteia o lovitură cu cuțitul în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 37D din 30.01.2017, vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care, invocând blândețea pedepsei, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Bagrin I. conform învinuirii formulate la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, argumentând următoarele:

- aplicând prevederile art. 90 Cod penal, instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii și urmările care au survenit, precum și de modul săvârșirii faptei;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de opinia părții vătămate, care a solicitat stabilirea unei pedepse privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Bagrin Ion a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, deși instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la numirea acesteia nu a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

Sub acest aspect Colegiul a mai menționat, că instanța de fond a reținut ca circumstanțe atenuante care micșorează esențial gravitatea faptei –căința sinceră și recunoașterea vinovăției, ceea ce a dus la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă, aceste circumstanțe au stat la baza examinării cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar Bagrin I. a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă. În concluzie Colegiul a reținut că instanța de fond a acordat o dublă valență aceluiași circumstanțe atenuante, care inițial au servit temei de examinare a cauzei în procedură simplificată, iar ulterior, repetat au fost reținute la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Pralea G. în numele inculpatului, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- pedeapsa numită inculpatului este inechitabilă, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de vârsta înaintată a acestuia, de faptul că a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise;

- inculpatul a fost privat de dreptul la apărare;

- instanța de apel a încălcat art. 5,6 CțEDO;

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în

raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând textul recursului Colegiul penal relevă că, deși, avocatul Pralea G. a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în esență autorul recursului critică hotărârea atacată *doar în latura stabilirii pedepsei*, nefiind de acord cu soluția instanței de apel *referitor la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal*.

Reieșind din prevederile art.414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

Analizând textul deciziei contestate Colegiul penal conchide că instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, corect menționând că prima instanță eronat a reținut ca circumstanțe care permit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal—căința sinceră și recunoașterea vinovăției, or recunoscând fapta și solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 din limitele de pedeapsă, astfel că aceiași circumstanță nu mai poate fi reținută la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit

alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Bagrin I., prevede pedeapsa închisorii de la **5 la 10 ani**. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 3 ani și 4 luni până la 6 ani și 8 luni închisoare.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului de 3 ani și 4 luni închisoare, se încadrează în limitele normei penale date, adică instanța de apel i-a aplicat pedeapsa ținând cont de noile limite, care au fost reduse cu 1/3, nefiind constatată vre-o eroare în acest sens.

La acest capitol instanța de recurs reține, că pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care **are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane**. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor de generalizare a pedepsei (art.75 Cod penal), continuând operațiunea de individualizare, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată **poate** dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Suspendarea condiționată (art.90 CP), ca mijloc de individualizare a executării pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței, că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

În speță, însă instanța de apel având în vedere circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, gravitatea și consecințele acesteia, întemeiat a ajuns la concluzia că în speță nu sunt întrunite condițiile necesare pentru a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite.

Argumentul recurentului precum că pedeapsa stabilită inculpatului este prea

aspră, la numirea căreia nu s-a ținut cont de vârsta înaintată a inculpatului, instanța de recurs îl respinge ca neîntemeiat. Sub acest aspect se reține că, pedeapsa numită este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, instanța de apel a luat în considerație că infracțiunea face parte din categoria celor grave, consecințele survenite în urma infracțiunii, or părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale grave, precum și a ținut cont de opinia acesteia, care atât în instanța de fond cât și cea de apel a pledat pentru stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre.

La fel, corect instanța de apel a luat în considerație și personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, iar la locul de trai se caracterizează negativ, fiind o persoană impulsivă, care de nenumărate ori a avut conflicte cu vecinii.

Ținând cont de toate circumstanțele prezente în speță, Colegiul consideră, întemeiată concluzia instanței de apel, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și n-a reținut suficiente temeiuri ce ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, iar corectarea ultimului este imposibilă fără izolarea de societate.

În concluzie, Colegiul penal statuează, că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Bagrin I. de către instanța de apel (*3 ani și 4 luni închisoare*), a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse cu dispunerea suspendării executării acesteia, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Mai mult, Colegiul mai reține, că în speță inculpatului i s-a stabilit pedeapsa la **limita minimă** prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia Bagrin I. a fost condamnat, iar în cazul în care instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

În continuare, Colegiul penal găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs prin care se invocă că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, or careva argumente în susținerea acestor afirmații recurentul nu a invocat. Analizând actele cauzei în aspectul vizat Colegiul penal nu constată o asemenea încălcare, or atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești Bagrin I. a fost asistat de avocatul Pralea G., care i-a acordat asistență juridică în bază de contract, acesta fiind asigurat cu posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin

toate mijloacele și metodele neinterzise de lege.

Colegiul respinge ca neîntemeiate argumentele invocate în partea solicitării de a menține sentința și constată că concluzia instanței de apel, privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea față de Bagrin I. a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Pe cale de consecință, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt prezente în speță, iar instanța ierarhic inferioară la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61 și 75 Cod penal, aplicându-i lui Bagrin I. o pedeapsă proporțională faptei săvârșite și consecințelor survenite.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta hotărârea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursul este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pralea Grigore în numele inculpatului Bagrin Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Bagrin Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti